

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorile netransmise nu se
returnează. — Manuscrisurile nu se
returnează.
INSERATE se primesc în Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: K. Dukes, Heinrich
Kohler, Rudolf Moser, A. Oppelitz
Nachfolger; Anton Oppelitz, J.
Demmer, în Budapesta: A. F.
Goldberg, Klatom Bernas; în
București: Agenția Zvezda, Bu-
curești de România; în Ham-
burg: Karoly & Leimann.
Prețul inserțiilor: o serie
garmond pe o săptămână 6 cr. și
30 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicații mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
serie 10 cr. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

A N U N T U R I

„Gazeta” iese în ziua care dă.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumă la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la d. colectorii.
ABONAMENTUL PENTRU BRĂȘOV
administrațiunea, piața mare,
biroul număr 30 etajul
1: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 163.

Brașov, Joi 24 Iulie (5 August)

1897.

Prințul Bulgariei la Sinaia.

Astăzi principele Ferdinand al Bulgariei va fi oșpele regelui Carol și al României la Sinaia.

Visita acosta în împrejurările de față este de-o netăgăduită importanță politică și ori-cum s'ar explica ea, fiă ca un act de curtoasiă și de bunăcuviință, emanat din propria inițiativă; fiă ca o datorită implinită, deși cu ore-care întârziare, față cu statul român vecin, întotdeauna amic Bulgarilor; fiă în fine, — la vre-un semn dat — ca rezultat al politicii marelor puteri și în deosebi al înțelegerii dintre Rusia și Austro-Ungaria cu privire la cestiunea orientală: Români trebuie să se bucure de ea și să-o privească ca o satisfacțiune pentru purtarea leală și în adevăr binevoitoare a României față cu Bulgaria.

Și dacă vom cugeta, că în timpul din urmă tocmai guvernul bulgar a fost, care a deviat dela îndatorirea de perfectă lealitate și bunăvoință față de statul român, ocrotitor și apărătorul născuților de libertate și independență ale Bulgarilor, — atunci trebuie să atribuim o însemnătate și mai mare actuală vizitei prințului Ferdinand.

Cu totă negarea și cu toate scușele guvernului din Sofia nu s'a putut șterge până acum pe deplin reua impresiune, ce a făcut-o asupra întregii Românie agitațiunea fără conștiință a unei părți a presei bulgare în contra Dobrogei și a stăpânirii române de-acolo.

În cazul cel mai bun pentru d-l Stoilov, dacă adevărat am admite, că dânsul nu a consimțit, ci numai a tolerat acea agitațiune mișelăscă, trebuie să stigmatizăm această nepăsare ca un act de mare ingratitude cătră România vecină, căreia Bulgarilor au a-i mulțami atât de mult.

Cu drept cuvânt se accentuează într-o corăspondență din București a lui „P. Lloyd”, că succesul final al luptelor pentru independența Bulgariei se datorează în mare parte ospitalității, pe care România, cu risicul de-a intra în conflict cu Turcia suzerană, a acordat-o refugiaților patrioți bulgari în modul cel mai larg; că din România s'a organizat pleada bulgară, care la imboldul acestor refugiați și cu activul concurs al unor omeni avuți, cum era răposatul bancher Gheorghiev, a pregătit marea răscălă din 1876.

Dacă vom avea în vedere, cum la acosta s'au mai adaus, la 1877—78, jertfele de sânge, ce le-au adus Români pe câmpiile Bulgariei, și pentru liberarea națiunii bulgare: atunci avem icona desăvârșită a marilor servicii, ce le-a adus inima generoasă a României cauzei liberării și independenței Bulgarilor.

Cu atât mai urit și trist este tabloul intrigelor, ce se țes în Bulgaria de un timp încôce, cu toleranța guvernului din Sofia, în contra

acestei generoase Românie, dela care Bulgarilor n'au întâmpinat, decât numai bine.

Să sperăm, că visita prințului Ferdinand la Sinaia are de scop principal, de a șterge impresiunea cea rea, ce au făcut-o în România acele intrigi. Prințul de Coburg va ști să aprezieze el însuși mai bine faptul, că intrigele și ațitările în contra României nu es din sinul poporului bulgar, ci vin dela acela, cari vor să se folosescă de el ca uneltă a politicii lor.

S'a imputat prințului Ferdinand, că el însuși a deviat dela cărarea trasă de antecesorul său întru atâta, încât a devenit aprôpe o păpușă în mâna politicii rusești. Întru cât este îndreptățită această imputare, se va vedea încă de aci încolo.

În interesul celor două popore, cari din vechime au stat în cele mai strînse și amicabile legături, și în interesul dezvoltării lor pacifice ar fi de dorit, ca faptele să desmintă părerea acelor, cari susțin, că visita prințului bulgar la curtea română este numai o simplă formalitate, că s'a făcut numai la sfatul Rusiei; ar fi de dorit, ca această vizită să inaugureze o reculegere a politicii bulgare în raporturile ei cu statul român vecin, redăptând în Bulgaria cu nouă putere conștiința marelor interes comun, ce legă statul lor cu cel român.

Urmările compromisului. În 2 August camera ungurescă a primit, și în desbatere specială, proiectul de lege privitor la inopozitul pe zahar. Acestea toate în urma compromisului. Guvernul Banffy pôte deci să-și implinescă încă la timp angajamentul luat în interesul fabricanților de zahar. Statul își va putea încasa impozitele fără scădere și fabricanții se vor putea bucura de premiile mai mari prevădute în acel proiect.

Privitor la congresul bisericesc al Sârbilor. „Köln. Ztg.” primese din Budapesta o telegramă, în care se spune, că *monarchul n'a primit proiectul ministrului președinte baron Banffy de a dizolva congresul*, ci și-a rezervat să hotărăscă însuși în cauză. Comisarul guvernial br. Nicolici, care a presidat ședințele congresului, a chemat la Ischl pentru ca în persoană să raporteze Majestății Sale despre starea lucrului. Se știe, că congresul a fost numai suspendat. Ministrul-președinte unguresc, cum se vede din această telegramă, a cerut dela monarch dizolvarea congresului, — lucru, ce cum se vede nu-i va succede așa ușor.

O voce guvernamentală despre Români uniți.

„Pester Lloyd” se ocupă érași de cestiunea autonomiei bisericesci și de atitudinea Românilor uniți față cu congresul catolic unguresc, ce se va întruni la toamnă.

După ce arată, că statutul, pe baza căruia se fac acum alegerile pentru congres, dispune, ca și diecesele greco-catolice să-și aibă reprezentanți lor în acest

congres, constată, că arhiepiscopii români uniți ai metropoliei de Alba-Iulia au decis să nu ia parte la congres și să rôge pe ministrul de culte și pe primatele de-a mijloci la Majestatea Sa conchiemarea unui congres gr. catolic român deosebit.

Spane apoi, că această procedere nu e nouă. De pe la 1870 s'au adus aceleași argumente și bănueli, de cari se conduc aderenții politice de abținență de aql. Citeză pe episcopul Oltean dîcînd, că la 1870—71 acesta ar fi dovedit „în mod eclatant” netemeinicia acelor argumente și bănueli. Olteanu se fi dovedit între altele, că primatele Ungariei ca *legatus natus* al papei, e deplin îndreptățit de-a lua dispozițiunea, ca să concheme direct și pe episcopii greco-uniți la întrunirea generală catolică.

Mai susține „Pester Lloyd”, că primatele în cazul de față mai procede și ca plenipotențiar special al monarchului, așa că împotrivirea în contra dispozițiilor sale este mijlocit egală cu o inobediență față cu monarchul. Acestea însă nimeni nu-i pôte prescrie, în ce mod să facă a se pregăti autonomia întregii biserici catolice.

Mai departe, dîce numita fôie, arhiepiscopii gr.-catolici sunt de părere, că uniunea se mărginesc la punctele dogmatice, pe când Românilor gr. cat. li-s'a dat cu privire la afacerile exterioare bisericesci și disciplinare și pentru viitor deplină autonomie; acosta însă s'ar vătămă, dacă ar fi regulată de-odată și în același mod, ca autonomia catolicilor de rit latin.

Față cu acosta „P. Lloyd” se înceroă érași să dovedescă, că aici nu e o cestiune de credință și că la Români se tracteză de naționalitatea lor. La din contra, ei (Români), preoți și mireni, nu s'ar mărgini numai a stărui în favorul metropoliei române, ci s'ar îngriji și de ceilalți aderenți ai ritului lor, adecă de Ruteni. Momentul, care face pe Români să vadă în congres și în hotărîrile sale o nouă amenințare a propriei lor naționalități îl formeză temerea de-o administrațiune comună a afacerilor lor cu catolicii de naționalitate maghiară. Numai fanaticismul în contra Maghiarismului a putut să-i orbescă pe Români într'atât, încât ei să nu pôtă fi mulțumiți nici chiar prin dorința monarchului.

„P. Lloyd” se șlesce apoi a arăta, că ritual, liturgia, limba bisericescă, disciplina și toate celelalte cestiuni, cari privesc caracterul ritualului ar sta în afară de cadrul autonomiei.

Dacă totuși s'ar afla în cadrul acesta unele puncte, față cu cari Români gr. cat. nutresc dorințe speciale, atunci drumul ales de ei — adecă protestarea și abștinerea dela congresul catolic unguresc — nu este apt de-a aduce realizarea lor. Numai dacă aceste dorințe vor fi aduse înainte congresului va fi posibil, ca în statutul de organizare al autonomiei să fi luate dispozițiuni, cari să țină seamă de aceste dorințe. Așa ceva s'a pus în vedere și la 1870—71, dér Români fug de ori-ce comuniune cu Maghiarii.

Ei bine, „ei (Români) pot fi convinși, că protestul lor de-acum va rămân tot așa fără efect, ca acela, pe care l'au ridicat cu aprôpe 30 de ani. Congresul va organiza și fără de ei autonomia pentru întreaga biserică catolică din Ungaria și va avea, firește, în vedere numai interesele generale. Și pentru acosta Români gr.-cat.

vor puté fi numai mulțumitori congresului. Căci ar fi pentru ei gravă lovitură, dacă congresul ar estinde autonomia numai asupra acelor catolici, cari vor fi reprezentați în el, pe Români gr. cat. însă i-ar lăsa în plata sorței, ce-o merită.”

Negreșit, numai ca să explice afirmarea de mai sus „P. Lloyd” ne spune mai departe, că autonomia va avé să reguleze și multe cestiuni materiale. De aceste se țin școlile și în primul rând congrua, a căreia soluțiune pretinde bani, mulți bani.

Aici numita fôie vré să sparie puțin pe Români uniți cu miseria ce i-ar aștepta, dacă congresul catolic ar regula numai congrua preoților romano-catolici, sau dacă veniturile fundațiunilor catolice le-ar folosi numai pentru școlile romano-catolice; ér gr. catolicii ar rămân avisați la propriile lor contribuiri.

Acosta ar ușura, ce e drept, problema soluțiunii cestiunii congruei și a școlilor, dér ce s'ar întâmpla cu Români uniți? Grija asta grozavă nu lasă acum să dormă pe patrioții percințați dela „P. Lloyd”. De pe acum ei varsă șirôie lacrimile de crocodil, din cauza orbirei cu care Români uniți „lucră în contra interesului lor material și cultural”. Fôia guvernului încheie însă cu speranța, că chibzuind lucrările bine, Români uniți *totuși vor preferi a stabili Uniunea după care au nisuit ambele părți (??) și pe acest teren!?!*

Controlul financiar și Grecia.

Grecii nu se pot nicidecum împăca cu ideea unei controle europene asupra financelor Greciei. Diarele din Atena apelează din nou la simțul național al Grecilor dîcînd, că introducerea controlului financiar este un atac în contra independenței regatului, din care se pot nasce tot felul de complicațiuni. Se lășese fama, că regele pentru cazul, când s'ar primi controlul, va face o declarațiune de o importanță extra-ordinară. Se crede, că printr'asta voese să anunțe eventuala abdicățiune a regelui Gheorge, ca un fel de amenințare îndreptată mai ales la adresa curțiilor europene, cari sunt inrudite cu curtea regescă a Greciei. Se pune în vedere, că în urma abdicățiunii regelui ar isbuoni o revoluțiune îndreptată în contra dinastiei.

Se mai dîce, că regele George cu regina, cu prințul moștenitor Constantin și cu princessa de corônă Sofia vor pleca dela Atena la Copenhaga și vor încredința regatul turburat ministrului-președinte Rally, ca să conducă ca regent, cu ministerul, afacerile. Se vede, că regele George nu se împacă cu ministerul Rally, care a ajuns la cărmă compus fiind de opoziționali, după catastrofa dela Tirnovas și Larissa. Depărtarea regelui înainte de încheierea păcii însemnă, că vré să lase răspunderea numai guvernului. Regele Gheorge a declarat, că primindu-se controlul financiar asupra Greciei, analog controlului ce s'a fost introdus în Egipt, printr'asta s'ar nimici independența Greciei.

Anglia, în conferența de pace de Sâmbătă, s'a opus proiectului Germaniei privitor la controlul financiar. Germania a răspuns, că atunci să rămână Tesalia în mâinile Turciei, până va plăti Grecia despăgubirea de război. Anglia a cerut însă evacuarea imediată a Tesaliei. Puterile nu

s'au putut uni și Pôrta a făcut unele obiecțiuni la textul tratatului. E deci încă nesigur, când se va subscrie tratatul.

Presă sârbescă despre congresul din Carloveț.

Intręga pressă sârbescă, nu numai din Ungaria, ci și cea din regat, se ocupă cu oestiuinea suspendării congresului național al bisericii sârbesce.

Așa de exemplu organul semi-oficios „*Odjek*” din Belgrad ȳice, cĂ deși congresul n'a putut crea noile regulamente, el cel puțin a apărut onőrea poporului sârbesc. Congresul ȳice mai departe „*Odjek*”, n'a fost de sine stătător, ci a fost numai esecutorul voinței guvernului. A fost un timp, cĂnd și patriarhul a recunoscut, cĂ guvernul unguresc a știrbit autonomia sârbescă, dăr acum s'au schimbat împrejurările și la congres numai Ștefan C. Popovici a cutezat sĂ facă rĂsponsabil guvernul pentru aceste lupte. Guvernul a voit sĂ pună congresul ınafărĂ de scutul legilor, ıncĂ chiar la deschiderea lui, dăr nu i-a succedut; amestecarea ın luptă a persoanei domnitorului ıncĂ a avut de rezultat o batjocură, deőrece congresul a stat pe baza legii și prin acĂsta a stors recunoștința poporului sârbesc.

„*Malo Novine*”, o altă fĂiță din Belgrad, de-asemena acuză guvernul unguresc pentru esecuirea unei presiuni anti-constituționale. Baronul Banffy, — ȳice fĂița sârbescă — deși a știut sĂ-i jĂce pe Români, nu va putĂ ınsĂ sĂ-i despĂie pe Sărbi de drepturile lor. Ascuns la spatele regelui, el a voit sĂ-și ducă ın deplinire propria sa voințĂ, dăr voințĂ 'i s'a frânt de sentimentul constituțional al Sărbilor. El s'a provocat la regele; ei bine, las' dăr sĂ hotărĂsac regele, care nu va suferi, cĂ ın Ungaria de mĂdă-ȳi sĂ se aprindă flacără revoluționei din 1848. El ıși va aduce aminte de fidelitatea supușilor sĂi sărbi și va fi drept. Urmarea va fi retragerea ministrului-președinte.

ın asemenea mod scriu și ȳiarele naționale sârbesce din patriĂ. „*Branik*” urgițĂzĂ amânarea sĂu disolvarea congresului, deőrece — ȳice acĂstĂ fĂiță — guvernul fiind bătut, nu pĂte face altfel. Cu volnicia-i obișnuită ınsĂ disolvarea o pĂte ıncĂ face. De-asemena aduc mari laude atitudinii congresiștilor și ȳiarele naționale sârbesce din Croația. „*Srbobran*” ȳice, cĂ membrii congresului pot sĂ se reintĂroacă liniștiți la mandatarii lor, deőrece s'au purtat conștiențios și nu s'au supus forței.

SCIRILE ȳILEI.

— 23 Iulie.

Comunicația restabilită. După ce s'au reparat stricĂciunile cauzate ın urma ploilor liniei ferate a Ciucului, trenul separat la

Tușnad, ce va pleca DuminecĂ ın 8 August st. n. de aici și ındărĂt va circula direct, fĂrĂ debordare.

Elevi români la Fiume. Se anunțĂ din Viena, cĂ guvernul romĂn a dobĂndit de la guvernul comun austro-ungar, ca ın începutul anului viitor școlar (15 Sept.) mai mulți tineri romĂni sĂ fiĂ primiți ca elevi ın Academia Marinei din Fiume. Acești academici sunt destinați, ca după absolvirea de patru cursuri la numita academie sĂ ıntregĂsĂ corpul oficerilor romĂni de marină, care ađi constă din 75 oficeri, 25 ingineri și 20 mecanici, pe cĂnd numărul vaselor de rĂsboit romĂne de la Dunărea de Jos și de la gurile Dunărei este de 22, pe lĂngĂ 6 barcase ale poliției fluviale.

Alfred de Arneht, directorul arhivului curței de stat din Viena, președintele academiei de științe din Viena, a rĂposat acolo ın 31 Iulie. ın 2 August a fost ınmormĂntarea, la care a luat parte arhiducele Rainer, mai mulți miniștri, generali și membrii de frunte din cercurile științifice, a funcționarilor ınalți, a ȳiaristilor etc. Arneht s'a distins ca istoric; el a scris istoria Mariei Teresiei. Un merit mare al lui a fost, cĂ a deschis arhivele statului celor ce voiau sĂ facă studii istorice.

Archiducele Augustin Iosif pentru „Karpategylet”. Cu multă bucurie anunțĂ foile șoviniste unguresce, cĂ arhiducele Augustin Iosif nu numai a primit patronatul societății de maghiarizare numite „Karpategylet”, dăr a oferit cu cea mai mare plăcere sprijinul sĂu societății și a lăudat activitatea ei. A primit sĂ provadă cu ıscălitura sa listele pentru subscrierea de membrii, a cerut sĂ 'i se trimită ın tot-dĂuna actele mai ınsemnate ale societății pentru a-le subscrie și el, ba a fost cel dintăi, care s'a ınscris printre membrii fondatori cu 500 fl. Nu de geaba ȳice foile unguresce, cĂ acest arhiduce este fiul arhiducelui celui mai maghiaron.

De la băi. De la băile din Gleichenberg ni-se scrie, cĂ de vre-o opt ȳile timpul pe acolo e rece și neprincios pentru őspeți. Dintre Români se află la acele băi din Transilvania abia unul (d-l Ioan de Barbul, staționat actualmente ın Agram), din Ungaria vre-o 6, ăr din Romănia vre-o 20.

Concert. Măne, Joi va concerta muzica orășenească ın grădina dela „Pomul Verde”. DĂcĂ timpul va fi nefavorabil, va concerta ın salonul de sticlă.

Sciri din Romănia.

— **Principele Bulgariei la Sinaia.** Ađi Miercuri, sosesc la Sinaia principele Ferdinand al Bulgariei. El va fi primit la Predeal de ministru de rĂsboit, de d. ministru al lucrărilor publice, de d. general Băicoianu, de d. comandant al corpului 3 de ar-

mată și de d. comandant al regimentului Prahova. Onorurile militare vor fi date de o companie din regimentul Prahova cu drapel și muzică. La gara Sinaia, garda de onőre va fi compusă din un escadron al reg. 4 de roșiori, cu drapel și muzică. La Castel, onorurile vor fi date de o companie din batalionul 2 de vĂnători cu drapel și muzică. Principele Ferdinand al Bulgariei va pleca din țĂrĂ Vineri, priu Giurgiu.

— Marți fiind aniversarea nașterii Princesei Maria a Romăniei și a Ducesei de Saxon-Coburg, s'a oficiat la mĂnăstirea din Sinaia un Te-Deum. Au asistat d-nii miniștri, corpul diplomatic și persoanele oficiale.

— **La marele stat-major** al armatei se lucrĂzĂ la un proiect pentru crearea a ıncĂ trei batalioane de vĂnători, ca sĂ fiĂ cĂte unul de fiĂ-care divizie de infanterie.

— ınmormĂntarea doctorului Kremnitz se va face ın Bucuresci, pe cheltuelă M. S. Regelui. Cadavrul va fi dus ađi Miercuri ın capitală.

— **Succesiunea Evloghie Gheorghieff.** ınventarierea averii defunctului Evloghie Gheorghieff s'a terminat atĂt ın Capitală cĂt și ın județele Olt și Brăila. Rapărtele de inventariere vor fi ınaintate oasieriei pentru perceperea taxelor. ın curĂnd d. Gheșoff va cere punerea ın posesiunea averii. Avera lĂsată se urocĂ la 24 de milioane, moștenitorul acestei averi, d. Gheșoff, ministru de finanțe al Bulgariei, a cerut guvernului nostru autorizație de a depune la Casa de depuneri și consemnațiuni, suma de 2.400.000 lei, taxa aproximativă asupra moștenirii. Guvernul a ıncuvințat acĂstĂ cerere.

— **La băile Sculenț** s'a ıntĂmplat SĂmbătĂ o nenorocire, care a ımpressionat viu pe toți locuitorii de acolo. D-șora Elena Petrovici, absolventă a școlei normale de institutore din Iași, pe cĂnd făcea baie, amĂtind a cĂđut la adĂncime și s'a ınecat.

Mama nefericitei d-șore, care se afla pe mal, ın desperare ei se aruncă ın valurile apei spre a-și scĂpa copilă; 4 ȳimeni ce se aflau pe mal s'au repeđit ın apă de au scĂpat-o cu viață. După tĂte cercetările făcute ıncĂ pĂnă ađi nu s'a putut găsi cadavrul d-șorei Elena Petrovici. Mama ei scĂsă din Prut, ȳice „Evenimentul”, a fost adusă la Iași. D. dr. Oos chemat ın grabă a dat d-nei Petrovici primele ajutĂre.

— **Samsarii de falimente.** ın urma arestării samsarilor Weintraub și Grumberg, proprietarii „*Monitorul Comercial*”, parchetul a făcut o perhisițiune la redacția numitului ȳiar unde s'a confiscat mai multe corespondențe, din care rezultă o mulțime de esorocherii ale bandei samsarilor de falimente. ıntre altele s'a dovedit, cĂ samsarii făceau operațiunile cele mai scandaloșe ın strĂinătate, ăr „*Monitorul Comercial*”

al bandei ıi treceau drept diar al guvernului și tĂte scirile false privitor la comerțianții romĂni, erau considerate ca lucruri oficiale. Prin aceste mijloce — spune „*Drapelul*” — banda samsarilor de falimente reușea sĂ ınducă ın erĂre pe fabricanții din strĂinătate, obțineau reprezentarea ın diferite falimente, de unde trĂgeau foloșe considerabile și de la cassele strĂine și de la nenorociiții comerțianți, care cĂdeau ın ghiarele acestei bande. Tribunalul a confirmat mandatele de arestare a celor doi samsari și Grumberg și Weintraub au și fost depuși la VĂcĂrești. DĂnșii au cerut liberarea pe cautiune.

— **Crimă ın Bucuresci.** ın strada Dece Mese, la No. 23, locuia un zugrav anume Leopold Weinberger, care așea o femeie destul de frumoșă. Femeia, care se numesce Caterina, ıși neglija bĂrbatul și ıntreținea relațiuni amorĂse cu un vecin anume Schmiklevsky. BĂrbatul observă acest lucru și din cauza acĂsta, mai ın fiĂ-care ȳi se ıntĂmplau certuri. AsĂrĂ, Leopold Weinberger se ıntĂrse pe la ȳrele 8 acasă, pe cĂnd nu era așteptat și ıși găsi femeia ın brațele amantului. Se ıncepu o cĂrtă mare și vecinii alergară sĂ vadă ce e. De odată ınsĂ cei de afară auđiră o detunătură și un țipăt. CĂți-va ȳomeni ıntrară ın casă, ăr alții preveniră pe comisarul secției 48. CĂnd acesta veni, găsi pe bĂrbat trĂntit pe scĂnduri, plin de sĂnge; femeia era ın casă și un sergent de stradă aducea pe Johan Schmiklevsky. Femeia rĂspunse la interogator, cĂ Johan scosese din buzunar un revolver și trĂsese ın bĂrbatul sĂu. După comiterea acestei crime, Iohan, profitĂnd de un moment de zĂpĂcĂlă, se strecurase afară și se ascunsese ıntro privată unde ıși aruncase revolverul; un sergent de stradă ıi vĂđuse și l'a prins acolo. Nenorocitul Leopold a fost dus la spitalul Colentina ıntro stare tĂrte gravă. Glonțul revolverului, de un calibru mare, ıi trecuse prin maxilarul stĂng și se ınfipșese ın cel drept. AtĂt criminalul Iohan cĂt și Caterina au fost arestați și vor fi ınșinați parchetului.

— **Un monstru de 4 ani.** Locuitorul Stan Căln, din cĂtunul Bucuinei, din județul Ialomița, mergĂnd cu femeia sa la muncă la cĂmp a luat și pe cei doi copii ai sĂi. Cel ın vĂrstă de 4 ani fiind lĂsat lĂngă cĂruțĂ cu cel de țĂtă, la un moment dat, a luat uu cĂrbune aprins din foc și ducĂndu-se la fratele sĂu, care dormea ıntro albie i-a așeșat cĂrbunele pe frunte. La sbuciumĂrele pruncului cĂrbunele a cĂđut ın albie. CĂrpele din albie au luat foc și copilul a ıncețat din viață ın cele mai grozave dureri pricinuite de arsuri.

Semne ale timpului.

Nu de puțină senzație este școirea, ce o aduce fĂița unghurescĂ „*Magyar Értésitő*”

FOILETONUL „GAZ. TRANS”

Apucătura lui Beaumartin.

(O istoriĂră de carnaval de Anatol Roubay.)

„Adelina de Beaumartin — cunĂsceți pe mica frumoșă Adelina, cu pomposul pĂr auriu, cu ochii cei mari albaștri cu figură mică dăr svelțĂ, care d'abia anul trecut s'a mĂritat după Adolar de Beaumartin?”

Adelina de Beaumartin sĂu Adelina după cum vrĂu sĂ o numesc se ıntĂrce cĂtră amica ei, baronesa de Bonrepos și esclamă:

„Henrietto! Henrietto! e totul gata, tĂte s'au sfirșit. BĂrbatul meu mĂ ınșĂlĂ!”

„Așă?” ıntrebă baronesa de tot rece, „și pentru acĂsta tu te enervezi?”

„BĂrbatul meu mĂ ınșĂlĂ, nu pricepi, el mĂ ınșĂlĂ.”

„Dăr da, da, da... și mai departe.”

„Mai departe?” ıntrebă Adelina de Beaumartin, „Mai există ȳre ceva, ce e mai rĂu, ce e mai ıngrozitor, ce e mai

greu de cuprins din cĂte i-se ıntĂmplă cuiva.”

„ ınsĂ copilă...!” ıi reproșĂ dĂmna de Bonrepos. „Cum poți vorbi astfel. Toți ȳomenii ınșĂlĂ. Cređi tu, cĂ bĂrbatul tĂu e cel dintăi, care face acĂsta? Și acĂsta trebuie sĂ o suportĂm, cum suportĂm orți ce rĂu necesar: cu demnitate și cumpĂtare.”

„Eu nu-o voi suporta nicĂ-odată, nu, nu...”

„Tu astfel vei face un scandal?”

„DĂcĂ ıi numesc așă, atunci da, atunci voi face...”

„Și nimeni nu'ți va da dreptate. Nu, nu. ın fine șeđi lĂngĂ mine, spune-mi tĂte: de unde știi, cĂ Adolar te ınșĂlĂ? Nu ca și cum m'ăși ındoi, din contrĂ o consider ca un fapt ımplinit, ınsĂ una mĂ pune ın mirare, cĂ bĂrbatul tĂu, care ın adevăr cunĂsce din timpul pe cĂnd era burlac tĂte cĂile secrete — se lasă sĂ fiĂ prins de neesperta sa nevastă.”

„De unde știi? Simplu de acolo, cĂ Adolar astĂđi nu va sta acasă.”

„El are o conferențĂ interesantă.”

„De unde știi tu acĂsta?”
„BĂrbații tot dĂuna au conferențe ınteressante, cĂnd voesc a-și ınșela nevatele. Și al tĂu e tot ca și ceilalți.”

„Da o conferențĂ interesantă pentru ınființarea unei societăți pe acții. ın buzunarul hainei sale...”

— „O, o!” replică DĂmna de Bonrepos, ai ajuns pĂnă la buzunarul hainei. Vei fi gĂsit un *billet doux*... trĂsurĂ de mĂnă delicatĂ de damă... Parfum de violele... corĂnă fĂrĂ monogram.

„Nu, ceva mult mai necuștit. O cartă, mĂnă energicĂ de bĂrbat: „Astăđi la Operă. Dorim sĂ fim ărăși veseli ca și ın tinerete.”

„Și decĂ?”

„Și decĂ — astăđi e bal mascat la operă și Adolar nu stĂ acasă. Se duce nerușinatul — și vocea dĂmnei Beaumartin se ıncĂ ın laorĂmi, — pentru... a fi ărăși voicos, ca și ın tinerete.”

„AcĂsta, ıncĂ nu este nicĂ o ınșelare. — Se pĂte petrece ınocent și ıntro bal mascat.”

„Nu, nu, atunci nu'l cunĂsĂ, Adolar nicĂ-odată nu și-a petrecut ınocent și ıți

spun, cĂ mĂ ınșĂlĂ ın modul cel mai nerușinat.”

„Atunci ar fi mai bine... ınsĂ nu, apucătura e ınvechitĂ...”

„Ce cređi? spune... vorbesce!”

„Eu, așı crede, cĂ și tu ai putea merge acolo a'ți petrece acolo cu el, a' ıncĂtușă, a' ıprinde și cĂnd veți fi tĂte-Ă tĂte a'ı arĂta cine ești.”

„Și atunci?...”

„Ei atunci de sine se ıntelege, a ierta pĂcĂtosului.”

„AcĂsta nu-o voi face nicĂ-odată.”

„Vei face-o. ınsĂ, cum am ȳis, apucătura e prea ınvechitĂ, prea folositĂ.”

„Ai veni și tu cu mine?” ıntrebă Adelina fĂră a lua ın sĂmă observarea ultimă a amiceii sale.

„Depinde dela aceea, dĂcĂ ai fi cumințe...”

„Voi fi cumințe.”

„ ımĂ promiți.”

„ ıtĂ promiți.”

* * *

Adolar era de mult dus la balul mascat cu amicul sĂu Brissac, a cĂruia viețĂ

cu privire la o nouă mișcare pornită în sinul preoției aug. evanghelice. E vorba adică, că „preoții sârcați“ ai acestei confesiuni er prefacerea oficiului preoțesc în oficiu de stat. În scopul acesta s'a pus în circulație un apel către preoții sârcați, care are, cum spune numita fîiă, cam următorul cuprins:

„Ajută-te pe tine însuși!“ Acesta e „cu atât mai necesar pentru preoții sârcați, deoarece aceștia au putut să vadă destul de bine, că episcopii, inspectorii și preoții „mai bogați“ atât la sistemarea salariilor „preoților și la regularea alegerilor de preoți, cât și la stabilirea pensiunilor au în vedere numai și numai interesele lor“.

După ce apelul va fi subscris de majoritatea preoților aug. evanghelici, printr'o deputație se va înainta o petiție guvernului, în care se va cere pentru preoții aug. evanghelici să nu considerăm ca funcționari ai statului, cu rezerva următoarelor condiții:

1) Guvernul să lase neștirbită autonomia de până acum a bisericii; împreună cu libertatea alegerilor; dreptul de candidare însă, să-l reserve statul pentru sine. 2) Minimul salariului preoțesc să fie fixat cu 1000 fl. la an și statul să îngrijescă pe lângă aceea, în mod corespunzător, de cuincuenaliile și de pensionarea preoților.

În ce privește autonomia, se mai dice în circulară, că „ea este vorbă frumoasă, „dăr până acum nici poporul, nici preoții sârcați n'au avut parte de avantajele autonomiei, ci ea a servit numai ca pretext preoților mai bogați și cu rang mai înalt pentru a-și face treburele lor“.

Pornirea această caracterizează un spirit anarhic și distructiv foarte bătător la ochi.

Presă austro-germană și Bulgaria.

O întrebare cu ministrul-președinte Stoilov. Procesul Boicev și presa austro-ungară.

Am înregistrat ieri protestul diarului vienez „Fremdenblatt“ în contra aserțiunilor ce le-a făcut ministru-președinte bulgar Stoilov, privitor la atitudinea presei germane și austro-ungare față de procesul Boicev.

Astăzi vom da amănunte asupra întrebărilor, care a dat naștere acestui conflict.

Când s'a cunoscut verdictul în procesul Boicev, presa austriacă și germană s'a arătat surprinsă, că s'au acordat circumstanțe atenuante lui Boicev și lui Novelici, a căror cupabilitate a fost perfect demonstrată. Și această blândețe escosivă a justiției bulgare a inspirat acelor diare critice aspre.

D-nul Stoilov vorbind la Coburg — unde însoțea pe prințul Ferdinand — cu un redactor al diarului „Lokalanzeiger“, și-a exprimat surprinderea, că în Germania guvernul bulgar și starea generală a Bulgariei

au fost aspre criticate cu prilejul procesului Boicev.

„Boicev — a dîs d-l Stoilov — este într'adevăr fiul unui bandit mort în închisoare, dăr a făcut studii eminente în școala militară din Turin, a fost un ofițer excelent și a devenit astfel adjutantul prințului. Bulgaria e o țară fără deosebire de clase. Curtea a făcut tot posibilul pentru a se scutura de Boicev îndată ce fapta sa a fost cunoscută. A fost concediat din armată și predat autorităților. În schimb am creșut că trebuie să mă opun cererilor consulului austriac de a asista la interogatoriu. Am declarat consulului că nu consider înțelegabilime ungară ca coruptă, pentru că baronul Nopcea a fost acuzat în Parlament de mediație rusinată. Austria nu trebuie să fie așa de susceptibilă pentru cele întâmplate în Bulgaria. În Galiția s'au întâmplat istorii foarte urite. Dacă Boicev, usând de violența sa țărănească, a căutat să se acopere cu prințul și a făcut aluzie la nisele ordine ale prințului, poate că prințul a dat chiar ordinul ca Ana Szimon să fie depărtată din fața Palatului, unde făcea gălăgie; Boicev a usat apoi de aceasta, în modul lui față de Novelici. Tendința de a amesteca Curtea în întâmplarea această pornește din cercurile austriace și se explică prin relațiile încordate ce există între Bulgaria și Austria“.

O întâmpinare.

— Fine. —

Fiindu-mi foarte greu să servesc ca preot în două sate, și și ca învățător în Nușfalău, și vedînd, că după concursuri nu se însușă nimenea, în 11 Febr 1897 am ținut o adunare bisericească de popor, în care am ales doi inși, pe cari i-am trimis erăși la Gherla. Răspunsul a fost: „preotul D-vostre de 2 ori a deschis concurs pentru stațiunea Nușfalău; dacă nu s'a însușat nimenea, preotul are să îngrijescă de școlă precum s'a îngrijit și până acum“.

Eu am ținut prelegeri regulate și numai atunci am absentat, când am avut funcțiunile preoțesci. Aceste absentări adeseori le-am suplinit prin dîilele de Miercurea. Martor protopopul tractual ca director. Pentru acest serviciu am primit până astăzi 47 fl. 33 or., așa că mulți mi-au lucrat îngrădindu-mi din al meu, ograda parohială și așa le-am scos în plata dascălăscă încă astă primăveră câte 35—40 or. Într'aceea oăți-va credincioși agitați pentru-că n'am voit să servesc ca preot, pentru 6 cupe lectioale dela fum în loc de 12 cupe, m'au acuzat la Ordinariat și așa s'a început procesul contra mea. Fiind acesta un lucru de batjocură, Ven. Ordinariat i-a provocat a-mi plăti lectioale. Actorii m'au acuzat apoi, că am eșecut de pe popor 300 fl. și că n'am învățat copiii nimic, deși copiii cari au frecventat școala sciu ceti și scrie. Martori Rds. Dn. Făgă-

rășanu direct, tra'ual d-l învățător Maxim din Beudin ca referent la esamen și toți ceilalți asistenți.

Într'aceea, în Vinerea seacă mă întâlnește inspectorul școlar din Dees în Rusul superior și-mi dice: „Pe d-ta te-au părît omeni d-tale, că ai eșecut satul de 300 fl. și n'ai ămblat la școlă“, er d-lui învățător din Rusul superior îi dice: pe d-ta te-a părît preotul din Rusul de jos“.

A treia dî de S. Păsc, când eu aveam să servesc în biserică, aveam să fac sfințire de casă, er pe 9 ore a. m. pertractare, la judecătoria din Becean, ca acuzat, pentru-că am apărât averea bisericii române din Rusul de sus, d-l inspector imi vizitează școala la 9 ore dimineața. Eu eram dus la pertractare în Becean, pentru-că de și cerusem înșoris amănarea pertractării nu mi s'a dat. Școlarii aveau vacanță de S. Sărbători. De aci, cei ce au îndemnat omeni să mă acuze la inspector, li-au împărțit bani câte 1 fl. la unul, să meargă să mă părăsască și la Ven. Ordinariat. Așa s'a născut și „deputația“, care în anul trecut a lucrat ca uneltă plătită în mîna celor mincinoși contra învățătorului, er astăzi contra școlii și a preotului.

Isprava acestor lupte este, că ministerul instrucțiunii publice cu data de 22 Martie c. ne imbiă ajutor dela stat până la 400 fl., er Ven. Ordinariat diecesan ne provocă, să facem salariu de 300 fl. aievea și să ne aducem dascăl calificat. Omenii însă nu voiesc nici a primi ajutorul nici a da mai mult salariu ca în trecut, fiind poporul mic și serman, cam 450—500 suflete cu mic cu mare. Astăzi mă lupt să fac salariu de 300 fl. și voi publica de nou concurs.

Mi-ar trebui oăle întregi, ca să pot descrie toate peripețiile luptei... Le-am spus aceste pe scurt, ca să judece lumea, de sunt năimit ori preot conciu de datorința sa.

Ioan Botean,
preotul Nușfalăului.

NECROLOG. D-na Zoe Popp n. Zaharie a răposat ieri în Brașov în etate de 95 ani. Înșormântarea se va face mâine, Joi, în cimiteriul din Gröveri. Pe răposata o jălesce: Constantin Popp ca fiu, cu soția sa Teresia, Sofia Th. Spudera ca fiică cu soțul său Teodor, mai mulți nepoți și nepoțe. — Dumneșu s'o odihnescă în pace!

Literatură.

În tipografia „A. Mureșianu“ din Brașov a apărut: „David Almășanu, schițe biografice de Ioan Popoa, profesor“. Asupra acestei broșuri, atât de bine scrise, care prezintă și multe momente de însemnătate istorică, atragem atențiunea mai ales a numeroșilor elevi de odinioară ai regretatului David Almășanu, „Nestorul profesorilor români“, al cărui portret se află

pe pagina primă a broșurei. Un esemplu costă 30 cr. și se poate procura dela administrația diarului nostru.

Pentru cei ce voiesc să jöce teatrul am scos în broșură separată frumoșă comedie în trei acte Săpătorul de hanț, localizată de Antoniu Popp, — e o piesă instructivă, ușoră și foarte potrivită pentru popor. Broșura conține 42 pagini și se află de vânzare la Tipografia „A. Mureșianu“, în Brașov pentru prețul de 12 cr. Trimisă prin postă 14 cr.

ULTIME SCIRI.

Sinaia, 4 August n. Astăzi este așteptat aici principele Ferdinand al Bulgariei la orele 3 și 40 minute d. a. Gara este grandios împodobită. Președintele falfăe stindarde române și bulgare.

DIVERSE.

Ironia sörtei. — Diarele franceze fac mare haz de o întâmplare hazlie a Monseniorului Monnier, episcop de Lydda, ajutor al arhiepiscopului din Cambrai. Monseniorul Monnier presida mai dîile trecute ceremonia religioasă a înșormântării unuia din cei mai buni prietini ai lui, abatele Pruvost, din Hazebruck. La urmă episcopul a pronunțat o călduroasă orație funebră, stărind asupra marilor sentimente caritabile ale decedatului, care, intrat sărac în tagma preoțescă, murise și mai sărac, după ce împărțise, în tot timpul vieții lui, micile lui venituri cu cei nenoroiți și îndurerați. Ce se vede însă. A doua dî după înșormântare, deschidîndu-se testamentul acestui „generos sărac“, se constată că „săracul“ lăsase prin testament panegeristului și amicului său suma de 450,000 lei, pe lângă alte, legate de oăte 150,000 lei, lăsate celor șese frați și nepoți ai acestui „sărac“. În total generosul „sărac“ agonisise din „micile lui venituri“ o avere de 1,350,000 lei. Și pe acest „sărac“ Monseniorul Monnier îl dădea, în ajun, clerului ca exemplu din cauza sărăciei lui voite și a imensei lui carități.

O carte vechie, dăr bună. În biblioteca Boerhave se află între altele și o carte foarte vechie, legată foarte luxuos, despre care proprietarul dice, că conține toate secretele științei medicale. Când omul deschide cartea, găsesc toate foile ourate, nescrise, putîndu-se ceti numai pe fața primă următoarelor șire: „Țineți capul rece, picioarele calde și stomacul sănătos; fecînd astfel, vei pute liniștit să rîdi de toți medicii din lume“.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

veselă, jovială, îl fermecă cu totul. Numai oeva mai lipsea. O aventură în totă regula, picantă. Töte măscile feminine, care îl agrăesc „cher toutou“, nu-i plac. Se observă la ele dela o sută de pași, că vîneză după un supou. Brissac însă nu era așa alegător, el de mult ședea cu o blondină și desfunda butelii de șampanie.

Însă Adolar, după cum am dîs, n'a aflat nimic după gustul său. Într'aceea îl agrăi un frumos Domino. Drace, ce ochi. De-odată tresări. Ochii aceștia par-că i-am mai vedut unde-va, însă unde, unde?

„Numai așa singur?“ întrebă masca. „Acesta nu este obiceiul tău. Său aștept pe cine-va?“

„Da, te așteptam pe tine!“

„Pe mine? Scia-i că voi veni?“

„Sigur, altfel așa fi așteptat ore?“

replică el ca de sine înțeles.

„Numai să nu te înșeli. Sci cine sunt?“

„Sigur că sciu“.

„Atunci spune-mi cine sunt eu?“ și se postă în chip provocător înaintea lui.

„Cine ești tu? Tu ești... însă nu“,

se întrerupse. „Iți voi spune-o când vom fi singuri la supou“.

„Și cine îți spune, că voi merge cu tine la supou?“

„Ași, tu ai mai fost cu mine la supou, de ce n'ai veni astăzi?“ Masca surise. Surisul acesta n'a fost prea delicat.

„Bagă de seamă“, dîse ea. „Tu nu mă cunosc“.

„Eu nu te-ai cunosce? Voiesc să pariăm?“

„Pe ce?“

„O diademă de briliant pentr'un sărut mai mult, că eu te cunosc. Ești învoită?“

„Prea bine, — suntem de acord“.

Și își dădură mîinile.

„Ei, oum imi vei dovedi, că mă cunosc?“ întrebă ea de-odată.

„Simplu de tot. Iți voi scrie numele“.

„Și adresa?“ întrebă ea.

„Dacă e de lipsă și adresa“, dîse el rîdînd ruse o foită de hîrtie din „Notes“ și scrise câteva cuvinte.

Mica mască se uita peste umerii lui,

că ce scrie. El însă îndoi încet foita și o viri în busunarul stîng al vestei sale.

„Nu, nu, întâi la supou“.

În chambre separée, stridiile sunt aici, șampania în gălătă răoită și François dispăruse.

„În fine singuri“ și Adolar cuprinse talia măsoii. Acum demasohéză-te“.

Masca însă se rupse din brațele lui.

„Da, această voi face-o miserabile trădător“, strigă ea șiși luă masca de pe față-i furiosă.

Adolar însă rise. „Trădătorule?“ el rise din nou. Pentru ce trădătorule? Nu ți-am spus, că sciu cine ești?“

„Tu ai soiu?“

„Sigur, oetesc?“ Și el luă foita de hîrtie din busunarul vestei sale, er Adolina ceti:

„Frumoșă mască, eu te cunosc. Tu ești scumpa, mica, jalusa mea nevastă“...

* * *

„Spune-mi, îl întrebă Brissac în dîna următoare „oum ți-ai petrecut aseră?“

„Escelet“.

„Oum, cu cine ai fost la supou?“

„Cu nevasta mea“.

„Cu nevasta ta?“

„Da“.

„Ea te-a surprins?“

Atunci fața lui Beaumartin luă o expresiune prefăcută.

„Nu, ea a voit să mă surprindă, dăr apucătura mea m'a scăpat“.

„Apucătura ta?“

„Da. Mergeam la supou cu o mască necunoscută, țineam totdeuna în vedere, că poate să fie nevasta mea. Atunci am pariat cu dînsa oă o cunosc. Am scris pe o foită: „tu ești scumpa, mica, jalusa mea nevastă“. De nu va fi dînsa, mi-am dîs, atunci am pierdut rămășagul și de va fi ea în realitate, atunci cu atât mai bine, atunci ea va fi încredințată despre fidelitatea mea și rusinată de fapta ei. Voita tout.“

„Și această apucătură e a ta?“ întrebă Brissac cu admirare.

„Da,“ replică Beaumartin. „Însă ți-o dau ție. Mie nu-mi mai trebuie. Nevasta mea acum e convinsă de fidelitatea mea“.

Trad. de El-Zorab.

Cursul la bursa din Viena.

Din 3 August 1897.

Table of stock market prices in Vienna, listing various securities like 'Renta ung. de aur 4%', 'Renta de corone ung. 4%', etc., with their respective values.

Cursul pieței Brașov.

Din 4 August 1897.

Table of local market prices in Brașov, listing items like 'Banonota rom. Cump.', 'Argint rou.ân. Cump.', etc., with their values.

Nr 11208 --1897.

Concurs!

Se escrie concurs pentru un post de practicant in concept la acest magistrat. Leafa anuală 500 fl., 100 fl. bani de locuință și quinquenalele staturice de câte 100 fl.

Referitorile petițiunii, provădate cu atestat de moralitate, atestat asupra cunoșterii a celor 3 limbi ale patriei și cu documentele asupra absolvării studiilor de drept și științifice de stat, au de a se ascerne până în 20 August a. c. la prânz 12 ore acestui magistrat.

Petenții au de a se deobliga la depunerea în decursul a 2 ani al examenului de stat științific.

Brașov, 26 Iulie 1897.

1338,1-2 Magistratul orașenesc.

Se caută

un agent pentru o societate de asigurarea vieții de rang prim (român), care se scie limba germană, cu plată fixă și provision.

Oferte a se adresa la administrația fôiei noastre.

1339,1-2

ANUNȚ.

Casa din Scheiu pe Cacova de sus Nr. 2, este de închiriat eventual și de vânzare.

Casa este cu un etagiu, care constă din 4 odăi, tindă, odăe de baie, conduct de apă, odăile cu parchete.

Locuința partere constă din două odăi, spălătorie, pivniță mare, grajd și șop pentru trăsură.

Informațiuni mai de-aprope se pot lua dela proprietarul casei, Brașovul-vechiu, strada laterală Nr. 4.

1833.2-2

18 cr. 1 mtr. perdele de dantele 1 ,, covore de traversat odala 18 cr. 1 ,, Creton

Cu prețuri reduse vându tôte Cretonele, Satinele și ștofele de rochii.

GEORGE KUNKEL

BRAȘOV, Strada Hirscher 7. in casa D-lui S. Damian.

1309,12-12

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Maiu 1897.

Large railway schedule table with multiple columns for different routes: Budapest-Predeal, Copșa-mică-Sibiu-Avrig-Făgăraș, Mureș-Ludoș-Bistrița, Cucerdea-Oșorheiu-Regh-săsesc, Ghiriș-Turda-Dej-Bistrița, Sibiu-Cisnădie, Clușiu-Zălau, Alba-Iulia-Zlatna, Brașov-Zărnești, Timișoara-Rodna-Lippa, Brașov-Cezdi-Oșorheiu, Seps-St.-Georg-Ciuc-Sereda. Each section contains train numbers, departure/arrival times, and station names.

Notă: Orelle însemnate în stânga stațiunilor sunt a se ceta de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. — Numerii încaudrați cu linii mai negre însemnăză orelle de noapte. — Semnul ← arată cu capul direcția, încătrău merge trenul.